

Neh kapitola 6.

[1] Když se doneslo Sanbalatovi, Tóbijášovi, Gešemovi Arabskému a ostatním našim nepřátelům, že jsem dostavěl hradby, takže v nich nezbylo trhliny - ovšem do té doby jsem ještě nevsadil vrata do bran -, [2] poslal ke mně Sanbalat a Gešem se vzkazem: "Přijď, sejdeme se spolu v některé vsi na pláni Ónu." Zamýšleli však provést mi něco zlého. [3] Poslal jsem k nim tedy posly se vzkazem: "Dělám veliké dílo, proto nemohu odejít. Mělo by se to dílo snad přerušit tím, že bych je opustil a sestoupil k vám?" [4] Stejný vzkaz mi poslali čtyřikrát a já jsem jim pokaždé stejně odpověděl. [5] Stejným způsobem poslal ke mně Sanbalat po páté svého služebníka, a to s otevřeným dopisem. [6] Bylo v něm napsáno: "Proslychá se mezi pohany, i Gašmu to říká, že ty a Judejci pomýšlíte na vzpouru, že proto staviš hradby, a ty sám prý se chceš stát jejich králem. [7] Také jsi prý ustanovil proroky, aby o tobě v Jeruzalémě provolávali: 'To je král judský.' Tato slova se jistě donesou ke králi. Proto přijď, poradíme se spolu." [8] Odpověděl jsem mu: "Nic z toho, co říkáš, se nestalo. Ty sám sis to vymyslel." [9] Ti všichni nás chtěli zastrašit. Říkali si: "Upustí od díla a ono se neuskuteční." "Proto nyní, Bože, posilni mé ruce!" [10] Vstoupil jsem do domu Šemajáše, syna Delajáše, syna Mehéabelova, který žil odloučeně. Řekl: "Sejděme se v domě Božím, uvnitř chrámu; musíme však zavřít chrámová vrata, protože se tě chystají zavraždit; v noci přijdou, aby tě zavraždili." [11] Odpověděl jsem: "Člověk jako já má prchat? Což může někdo jako já vstoupit do chrámu a zůstat naživu? Nevstoupím." [12] Zjistil jsem totiž, že ho Bůh neposlal. To prorocství mluvil proti mně, protože ho najali Tóbijáš a Sanbalat. [13] Byl najat proto, abych ze strachu tak jednal a zhřešil. Chtěli toho využít, aby pošpinili mé jméno a potupili mě. [14] "Pamatuj, můj Bože, na Tóbijáše a na Sanbalata, na tyto jejich skutky, a také na prorokyni Nóadju a na ostatní proroky, kteří mě zastrašovali." [15] Hradby byly úplně dostavěny dvacátého pátého dne měsíce elúlu, za dvaapadesát dní. [16] Jak o tom uslyšeli všichni naši nepřátelé a spatřili to všichni pohané z okolí, velice zmalomyslněli. Poznali totiž, že toto dílo bylo vykonáno s pomocí našeho Boha. [17] V oněch dnech judští šlechtici často posílali dopisy Tóbijášovi a od Tóbijáše přicházeli dopisy jim. [18] Mnozí v Judsku s ním totiž byli spjati přísahou, neboť byl zetěm Arachova syna Šekanjáše a jeho syn Jóchanan si vzal dceru Berekjášova syna Mešuláma. [19] Také ho přede mnou vychvalovali a má slova donášeli jemu. A Tóbijáš posílal dopisy, aby mě zastrašoval.